



הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מעילה דף י.

מה דין חטאת שכיפרו בעליה (הפרישו חטאת ואבדה, והפרישו אחרת, ונתכפרו באחת מהן כדלהלן מה דין הנשארות)? [תוד"ה רישא].

בנתכפרו באבודה - הראשונה	בנתכפרו בשאינה אבודה - השניה	
השניה תרעה	הראשונה למיתה אזלה - דנדחית מעיקרא	לרבנן - ר' יהודה
למיתה אזלה		לר' שמעון

הנהנה מקדשים דלהלן שנטמאו, האם מעל? [תוד"ה הכל].

בשר קדשי קדשים דעולה ¹	בשר קדשי קדשים דחטאות ואשמות	אימורי קדשים קלים אחר שהעלן	
יש מעילה	לרש"י: פטור לתוס': יש מעילה ³	----- ²	קודם זריקה
יש מעילה	פטור	פטור ⁴	אחר זריקה

בדברים דלהלן האם חייב בהם משום פיגול נותר וטמא או לא?

בדברים שאין להם אחרים שמתירים להם ⁶	בדברים שאחרים מתירים להם ⁵	
לא נוהג בהם	נוהג בהם	פיגול
נוהג בהם	נוהג בהם	נותר וטמא

¹ לגבי בשר עולה אין נידון, דכבר אמרה המשנה לעיל (דף טו.) דמועלין בבשרה עד שיצא לבית הדשן, והטעם דכיון דכולה כליל, דין הבשר כאימורים ואין יוצאים מידי מעילה.

² אם העלן על כרחך מיירי אחר זריקה.

³ כן הוא בגירסת התוס' לפנינו, וכן גורס השטמ"ק, דהסוגיין מיירי בנטמא אחר זריקה, אבל בנטמא קודם זריקה פשיטא דיש מעילה דאפי' ר"ע לא אמר גבי יוצא שפקע ממנו איסור מעילה - אלא בזריקה, אבל בלא זריקה איך יפקע ממנו איסור מעילה, וא"כ אם נטמא קודם זריקה - ודאי שנשאר באיסור מעילה. אכן הצ"ק (באות ב') מעמיד דמיירי בנטמא קודם זריקה ונהנה אחר זריקה ובזה אמר שפטור, (והאריכו בזה האחרונים).

⁴ והגם שנתבאר לעיל (דף טו.) שבמה שנקטר על המזבח אינו יוצא מידי מעילה עד שיצא לבית הדשן, ואיך כאן סגי רק במה שמשלה בהן האור. תירצו רש"י ותוס', דדוקא גבי קדשי קדשים דחמירי יש בהן מעילה עד שיצאו לבית הדשן, אבל אימורי קדשי קלים דקילי כיון שמשלה בהן האור על המזבח - יצאו מידי מעילה. וביאר רבינו פרץ בתוס' את החילוק א) מ"קרא", דגבי עולה כתיב "והוציא את הדשן" - ולכך דוקא גבי עולה וקדשי קדשים דילפינן מינה איכא גזה"כ שלא סגי במה שהעלן ע"ג המזבח וצריך גם שתתקיים בהם מצות תרומת הדשן, אולם בקדשים קלים לא. ב) מ"סברא", דכיון שמצינו שיש בהם גם מעילה עוד קודם זריקה, א"כ גם לא ממחר לפקוע המעילה מהאימורים רק אחר שיצא לבית הדשן, אולם בקדשים קלים שאין באימוריהם מעילה רק אחר זריקה - מיד אחר העלאה שנעשית מצותן סגי לפקוע מהם דין מעילה.

⁵ כגון בשר הקרבן ושיירי המנחה.

⁶ כגון הקומץ הוא מתיר את השיריים, אבל אין דבר אחר שמתיר אותו. וכן דם. וכן כל הדברים שהם נקטרים כליל, כקטורת, מנחת כהנים, מנחת כהן משיח, מנחת נסכים.



הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

מעילה דף י:

חמשה חטאות דלהלן, מה דינם, והאם יש בהם מעילה?

לא נתכפרו בעליה באחרת	נתכפרו בעליה באחרת	
אזלה למיתה - ולא נהנים ולא מועלים	אזלה למיתה - ולא נהנים ולא מועלים	ולד חטאת, תמורת חטאת, וחטאת שמתו בעליה
תרעה עד שתסתאב - ויש בה מעילה	אזלה למיתה ¹ - ולא נהנים ולא מועלים	חטאת שעיברה שנתה, וחטאת שאבדה

¹ לגבי חטאת שאבדה כתוב במשנה שנמצאת בעלת מום, והקשו התוס' (בד"ה ולד) דאם מיירי שנמצאת אחר שנתכפרו בעליה, הא ודאי דאזלה למיתה אפי' בנמצאת תמימה, ולמה העמידו בנמצאת בעלת מום. ותירצו דמשנתנו כרבנן דר"ש דאמרי שאין חטאת מתה אלא באבודה בשעת כפרה, וכאן מדובר שבאמת בשעת כפרה כבר לא היתה אבודה, אלא שנתכפרו בעליה באחרת. ולכך דוקא אם נמצאת בעלת מום אזלה למיתה, אבל בתמימה לא (וכן פירש"י). ודחו תירוץ זה, דאדרבה אם היא בעלת מום זה סיבה שלא היתה ראויה להקרב בשעת כפרה, וא"כ לא חשיבה דחוויה שנימא בה שאזלה למיתה. ולכן תירצו להיפך, שהחידוש דאפי' אם נמצאת בעלת מום ג"כ אזלה למיתה אם היתה אבודה בשעת כפרה, ולא אמרינן דבין כה לא היתה ראויה להקרב מחמת המום.